

enhver Lodseier udfor hans Grund indtil Midtstrømslinien. At denne almindelige Regel kan blive modificeret derved, at Andre ifølge særlig privatretlig Adkomst have erhvervet Ret til at deeltage i eller endog til udelukkende at udøve Fiskeriet i saadanne Bunde, uanset at de ikke ere tilstødende Lodseiere, er ligeledes forudsat i den ældre Lovgivning, jfr. D. L. 5—10—44.

ad §§ 6—7.

Som ovenfor i de indledende Bemærkninger berørt, har man ikke fundet, at der er Anledning til, ad Lovgivningens Vej at foreskrive i det Enkelte gaaende Bestemmelser om Fiskeriets Udøvelse, saasom om de Redskaber, hvormed og de Aarstider, i hvilke der maa fiskes, om de Fiskearter, det skal være tilladt at fange og de Steder, paa hvilke Fiskene bør fredlyses m. B., idet saadanne Bestemmelser, ved hvilke det i saa høj Grad maa komme an paa de for hvert enkelt Fiskevand forhaandenværende særlige Forhold, Localiteternes Beskaffenhed samt Arterne og Mængden af de Fisk, der forefindes i samme, nødvendigvis maatte forudsætte vidtløftige og vanskelige Forundersøgelser og derhos vilde lede ind i en Detail, som dog neppe vilde kunne blive udtømmende. Paa den anden Side kan det ganske vist paa mange Steder være af særdeles Bigtighed, vel endog være en Betingelse for en varig og indbringende Fiskeridrift, at der haves saadanne ordnende og regulerende Bestemmelser for Fiskeriets Udøvelse; men disse bør det da rettest være de deri Interesserede egen Sag at tilvejebringe, og fra Statens Side synes der i saa Henseende at være gjort nok, naar den, foruden at stille den fornødne sagkyndige Medhjælp til deslige Ordninger til Raadighed for dem, der maatte have en saadan behov, ad Lovgivningens Vej fastsætter Regler, sigtende til at fremme og lette en hensigtsmæssig Affattelse af samt skaffe Rettsbeskyttelse for saadanne Bestemmelser og sikre deres Haandhævelse. I Dverensstemmelse hermed henviser Udkastets § 7 med Hensyn til de nærmere Regler for Fiskeriets Ordning paa det enkelte Sted til de Regulativer, som derom maatte blive affattede for hvert enkelt Fiskevand. Skjøndt der herved, som ogsaa i Paragraphen

udtalt, nærmest er sigtet til de i Udkastets § 5 omhandlede ferske Bunde samt til de Fjorde og Sunde, i hvilke Retten til at fiske ifølge § 3 ligeledes er forbeholdt en eller flere Enkelte, og som saaledes i den heromhandlede Henseende kunne stilles lige med hine Fiskevande, lader det sig dog tænke, at Forholdene i en og anden mere affondret Deel af Havet, saasom en Bugt eller en større Fjord, der ikke falder ind under Reglen i Udkastets § 3, kunne være saadanne, at Fiskeriet i disse Bunde paa Grund af Arten, Beskaffenheden eller Mængden af de Fisk, der pleie at søge ind i samme, er af en saa væsentlig Betydning, at det kunde være ønskeligt, om Fiskeriets Udøvelse der kunde blive begrændset og ordnet paa lignende Maade som nysansøgt, hvilket navnlig vilde kunne være af Bigtighed for de tilgrændsende Beboere, som ved dette Fiskeri muligen finde deres Hovederhverv, og som derfor vilde være udsatte for at see deres Eksistens truet, naar det forringedes eller tilintetgjordes ved en ucontrolleret og ufaansom Brug af andetstedsfra kommende Fiskere, hvilke de ifølge de almindelige Regler om Havfiskeriet ikke kunne udelukke, og som ikke kunne have den samme Interesse som hine, i at det nævnte Fiskeri opretholdes. I Udkastets § 6 har man derfor foreslaaet en Bestemmelse, i Henhold til hvilken Vedtægter ogsaa for saadanne Fiskevande vilde kunne tilvejebringes; men da den Omstændighed, at Fiskeriet i disse Bunde staaer aabent for Alle og Enhver, medfører, at der ikke herved vil kunne gaaes frem paa samme Maade som ved Affattelsen af de ovenomhandlede Regulativer, idet en Meningstilkjendegivelse fra samtlige Interesserede eller dog et forholdsmæssigt Antal af disse ifølge Forholdets Natur ikke kan tilvejebringes, og det paa den anden Side ikke vilde kunne gaae an, at lægge den hele Ordning i den vel nærmest, men ikke udelukkende interesserede omboende Befolknings Haand, har man ment, at det passende kunde overlades til de tilgrændsende Communes Bestyrelser eller til Fleertallet af disse at tage Initiativet til saadanne Vedtægter, som dernæst maatte forelægges Indenrigsministeriet til Prøvelse og Billigelse, hvorved Sikkerhed vilde opnaaes for, at der ved de Bestemmelser, der vedtages, ikkun